

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ВИЩИЙ ДЕРЖАВНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД УКРАЇНИ
«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»**

МАТЕРІАЛИ

100 – ї

підсумкової наукової конференції

професорсько-викладацького персоналу

Вищого державного навчального закладу України

«БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

11, 13, 18 лютого 2019 року

(присвячена 75 - річчю БДМУ)

Чернівці – 2019

УДК 001:378.12(477.85)

ББК 72:74.58

М 34

Матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м. Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) – Чернівці: Медуніверситет, 2019. – 544 с. іл.

ББК 72:74.58

У збірнику представлені матеріали 100 – ї підсумкової наукової конференції професорсько-викладацького персоналу вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет», присвяченої 75-річчю БДМУ (м.Чернівці, 11, 13, 18 лютого 2019 р.) із стилістикою та орфографією у авторській редакції. Публікації присвячені актуальним проблемам фундаментальної, теоретичної та клінічної медицини.

Загальна редакція: професор Бойчук Т.М., професор Івашук О.І., доцент Безрук В.В.

Наукові рецензенти:

професор Братенко М.К.

професор Булик Р.Є.

професор Гринчук Ф.В.

професор Давиденко І.С.

професор Дейнека С.Є.

професор Денисенко О.І.

професор Заморський І.І.

професор Колоскова О.К.

професор Коновчук В.М.

професор Пенішкевич Я.І.

професор Сидорчук Л.П.

професор Слободян О.М.

професор Ткачук С.С.

професор Тодоріко Л.Д.

професор Юзько О.М.

д.мед.н. Годованець О.І.

ISBN 978-966-697-543-3

© Буковинський державний медичний
університет, 2019

Description of the tendency, peculiar for the development of the professional languages, namely the processes of internationalization on the principles of the formation of homonym' terms of the juridical discourse in the English sublanguage of medicine.

Considering some opinions concerning the juridical term nomination, we admit it as a word or word-combination of the legislative character (generalized domination of the juridical notion, which has a concrete and determined content), and profound monosemantics and is differed with functional stability.

Proper names as components of the juridical terms are actively terminalized and incorporated in the structure of the professional language of medicine. Proper name becomes data medium, it accumulates legal traditions, laws which were created by the society.

Among juridical term homonyms, which function in the medical professional texts, we find terms, nomens, term nomens and professionalisms, and consider the proper name in the aspect of discursive approach.

In the course of investigation we have determined that juridical homonyms are actively presented in the following index of medical branches: forensic medicine, psychologic and psychiatric speciality, insurance medicine, laws concerning doctor's errors, financing sources of the medical service, illegal phenomena (realities) etc. – where eponyms, toponyms, mixed terminological units are distinguished among propriatives, the main status of which is defined by the following vocabulary: Act, Law, Rules, Statute, Company, Insurance, Institutes, Reports, Hospital, Center, Effect, Expert.

While studying English juridical discourse in the medical professional texts we have come to a conclusion that homonyms enable to combine terminological units and a wide range of other units of nomination, which present realities of the medical concepts. Onomastic space of the subject of "medicine", where propriative vocabulary of the juridical discourse functions, enables to investigate it as a productive means of enrichment of the English-speaking medical terminology, that the proper name has the right to enter terminological systems of either branch of knowledge and professional activity valuably.

Word-formative models of homonym juridical English terms in forensic-medical, psychologic-psychiatric expert examination: eponym+apostrophe+sub. theory (Lombroso' theory), toponym+sub.syndrome (Stockholm syndrome), eponym+sub.complex (Oedipus complex), toponym+sub.crime (Sodomy crime), eponym+sub. Test, Inventory, Rating, Scale, Standards, (Eysenck Personality Test, Hamilton Rating Scale, Maresh growth standards), toponym+sub.Test, Inventory, Questionnaire (Maudsley Medical Questionnaire, California Personality Inventory) eponym+sub.test, effect, line(s), autopsy (Griess test, Simmons-Williams test, Bokarius lines, Shore autopsy), eponym+apostrophe+sub. ecchymoses (Tardieu's ecchymoses), eponym+sub.System (Bertillon system, Henry Classification System).

Любіна Л. А.

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ

Кафедра психології та філософії

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Постійне зростання уваги до проблеми єдності та взаємозв'язку емоційних, пізнавальних та інтелектуальних здібностей особистості обумовлено зміною освітньої парадигми в сучасній Україні. Чисельні дослідження емоційної сфери особистості як вирішальної у сфері міжособистісних стосунків призвели до виникнення нових понять – «емоційного інтелекту» та «емоційної компетентності» як проблем психології особистості. Актуальність проблеми зумовлена тим, що дані феномени розглядаються як одна із складових у досягненні успіху в житті людини та відчуття щастя, як шлях до гармонійного функціонування особистості.

Мета нашої роботи полягала у здійсненні теоретико-методологічного аналізу сутності та витоків поняття емоційної компетентності особистості, виявлення та розкриття структури та основних компонентів емоційної компетентності особистості та обґрунтування соціальної значущості феноменів емоційної компетентності та емоційного інтелекту як важливих якостей психологічного здоров'я особистості.

Методологічні та теоретичні аспекти дослідження емоційної компетентності та емоційного інтелекту, як інтегральних показників психологічного здоров'я, професійної успішності та особистісного благополуччя особистості відображено в багаточисельних працях закордонних та вітчизняних науковців (К. Саарні, Р. Бар-Он, Р. Баск, Х. Вайсбах, Д. Гоулман, У. Дакс, П. Селовей, Дж. Мейер, І. Андреева, Т. Березовська, Г. Березюк, І. Ветрова, Г. Горкова, С. Дерев'янка, І. Матійків, Е. Носенко, А. Панкратова, О. Сергієнко, О. Філатова, Г. Юсупов, О. Яковлева та ін.).

Не вдаючись до детального викладу вищезазначених теорій, зауважимо, що основні положення останніх публікацій з визначеної проблематики полягають у визначенні емоційної компетентності як загального інтегрального показника особистості, що ґрунтується на використанні ключових компетенцій емоційного інтелекту та інших здібностей і показників психологічного здоров'я особистості.

Аналіз літературних джерел, беззаперечно доводить, що емоційна компетентність є інтегральною властивістю особистості, що передбачає цілісний та прогресивний розвиток її емоційної сфери і забезпечує оптимальний рівень її психологічного здоров'я та функціонування. Це дозволяє розглядати емоційну компетентність як системну властивість особистості, що містить навички рефлексії, саморегуляції, емпатії та експресивності; виявляється у готовності та здатності людини гнучко керувати емоційними реакціями, як власними, так й інших людей, адекватно ситуаціям й умовам, що змінюються.

Отже, розвиток емоційної компетентності майбутніх медичних фахівців (лікарів) сприятиме їхньому професійному становленню й особистісному вдосконаленню, актуалізації адаптивних здібностей, збереженню здоров'я та запобіганню «професійного вигорання», гармонійному функціонуванню у соціумі, життєвим досягненням. Саме тому, на наше глибоке переконання, емоційна компетентність може і повинна виступати аспектом спеціального тренування в практиці підготовки сучасних лікарів, адже орієнтація у власному емоційному світі, а відтак, і адекватна поведінка дозволяє гармонійно взаємодіяти в професійному середовищі та з навколишнім світом.

Перспективами подальших розробок в сфері досліджень взаємозв'язку емоційної компетентності та психологічного здоров'я майбутніх лікарів, вбачаємо у проведенні емпіричних досліджень та розробці оптимальної програми розвитку емоційної компетентності з метою її реалізації освітньому процесі в медичних закладах освіти.

Мойсей А.А.

АКУШЕРСЬКА ПРАКТИКА У НАРОДНІЙ МЕДИЦИНІ БУКОВИНИ

Кафедра суспільних наук та українознавства

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Духовну культуру і побут українського суспільства неможливо уявити без звичаїв та різноманітних обрядів. Вони відображають не тільки етнічну своєрідність, але й естетику, моральні цінності, ментальність, історію народу.

Родильна обрядовість є важливим аспектом духовної культури. О. Боряк, яка достеменно вивчила постать баби-повитухи в українців, визначила її як носія спеціальних народних акушерських знань, основною функцією якої було надання допомоги породіллі (як раціональними, так і ірраціональними засобами) під час пологів. Вона завжди була жіночої статі, переважно похилого віку, досвідчена, „знаюча”, – джерелом її практичних знань були як досвід власних пологів, так і інших жінок. Народній акушерській практиці виявилися добре відомими такі ключові ідеї та концепції наукового акушерства, як мануальний вислід